

САДРЖИНА ИСПРАВЕ О ИНДУСТРИЈСКОМ ДИЗАЈНУ ИЗДАТЕ ОД ДОМАЋЕГ ОРГАНА

Законска одредба по којој је опис индустријског дизајна обавезни део садржине исправе о индустријском дизајну је процесног карактера и примењује се на исправе донете од стране домаћег органа надлежног да води поступак правне заштите, а не и на међународно регистровани дизајн са важношћу на територији Републике Србије.

Из образложења:

“Првостепени суд одбија тужбени захтев, образлажући да порођењем фотографија није могао утврдити идентичност заштићеног дизајна тужиоца и конструкције коју користи тужени, да тужилац није доставио опис дизајна иако је према члану 37. став 2. Закона о правној заштити индустријског дизајна, опис битни елемент исправе о индустријском дизајну, због чега није могао утврдити битне елементе у односу на које би се могло вршити поређење, а да, осим тога, суд не располаже стручним знањем на основу кога би могао утврдити идентичност супротстављених конструкција. Даље наводи да на непостојње идентичности нарочито указује постојање кућице на средини између боксова, што утиче на информисаног потрошача. Сматра да је захтев за уништење конструкције у сваком случају неоснован, јер је у супротности са начелом сразмере у смислу члана 64а Закона о правној заштити индустријског дизајна.

Другостепени суд прихвата ставове првостепеног суда. Према становишту тог суда, првостепени суд је због недоказаности правилно одбио захтеве тужиоца за утврђење повреде, за уништење конструкције и налог да се пресуда објави о трошку туженог, јер је тужилац био дужан или да достави опис дизајна или да предложи вештачење на околности постојања идентитета супротстављених конструкција односно подржавања од стране туженог, те да су без значаја непреведени докази сачињени на страном језику из којих се нису могле утврдити чињенице битне за одлучивање.

Врховни касациони суд не прихвата становиште нижестепених судова.

Одредбом члана 1. Закона о правној заштити индустријског дизајна, прописано је да се овим законом уређује начин стицања и заштита права на спољашњи изглед индустријског или занатског производа, а да се под спољашњим изгледом производа подразумева укупан визуелни утисак који производ оставља на информисаног потрошача или корисника. Информисани потрошач или корисник, у смислу ове одредбе, је физичко лице које се редовно сусреће са типом производа о којима је реч.

Чланом 2. истог закона, дефинисан је појам индустријског дизајна. Индустријски дизајн је тродимензионални или дводимензионални изглед целог производа или његовог дела који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром или материјалима од којих је производ сачињен или којима је украшен, као и њиховом комбинацијом.

Услови за заштиту индустријског дизајна, прописани су чланом 3. закона. Индустријски дизајн се штити ако је нов и ако има индивидуални карактер. Према одредби члана 4. закона, индустријски дизајн се сматра новим ако идентичан индустријски дизајн није постао доступан јавности пре дана подношења пријаве за признање тог индустријског дизајна или пре датума признатог права првенства, уколико је оно затражено или ако не постоји раније поднета пријава за признање идентичног индустријског дизајна која је постала доступна јавности. Индустријски дизајни се сматрају идентичним ако се разликују само у небитним детаљима.

Чланом 5. закона, прописано је да индустријски дизајн има индивидуални карактер ако се укупан утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други индустријски дизајн који је постао доступан јавности пре дана подношења пријаве индустријског дизајна или датума признатог права првенства. Приликом утврђивања индивидуалног карактера индустријског дизајна, узима се у обзир степен слободе аутора приликом стварања индустријског дизајна одређеног производа.

Према одредби члана 12. став 1. закона, правна заштита индустријског дизајна се остварује у управном поступку који води надлежан орган. У Републици Србији, надлежни орган је Завод за интелектуалну својину. Према члану 37. став 1. закона, када су испуњени сви услови, надлежни орган носиоцу права издаје исправу о индустријском дизајну, која према ставу 2. има карактер решења донетог у управном поступку и која према ставу 3. истог члана закона садржи нарочито, поред осталог, и опис индустријског дизајна. Опис, према члану 20. закона, садржи прецизан опис битних карактеристика оних елемената индустријског дизајна који га чине новим у смислу члана 4. закона и различитим од индустријских дизајна који су постали доступни јавности у смислу члана 5. овог закона. Наведене одредбе се примењују у поступку пред домаћим органом.

Према утврђеном чињеничном стању Завод за интелектуалну својину није издао исправу о тужиочевом индустријском дизајну, већ је издао уверење којим је потврдио да је тужиочев дизајн међународно регистрован, наводећи све релевантне податке. Према становишту Врховног касационог суда, не могу се применити одредбе домаћег закона о садржини исправе о индустријском дизајну, јер поступак није вођен пред домаћим органом нити је домаћи орган издао исправу.”

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Прев 129/2021 од 31.3.2022. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 5.7.2022. године)